

IN MEMORIAM

МИЛЕНКО – МИКО – МЛАЂЕНОВИЋ (1949 – 2010)

У импресуму овог часописа више нема имена Миленка - Мике - Млађеновића. А, годинама је ту стајало као печат добро обављеног лекторског посла. Бројне су књиге, часописи и други облици интелектуалног стваралаштва обиљежени његовим потписом. Управо његов потпис био је знак да су те бројне и непрегледне странице без грешке и да могу у штампу и међу читаоце који су их жељно ишчекивали.

Нашег Мике више нема. Нека чудна и немилосрдна рука заувјек га је избрисала са тих бројних и непрегледних страница које и ових дана излазе из штампарија, али и из овог суровог живота који је толико волио и којем се свакодневно радовао. Али, ни та чудна, невидљива рука није успјела и неће га никад избрисати из наших сјећања. Памтићемо га по смирености, ведром и насмијаном лицу, предусретљивости и преданости сваком послу који је обављао. Због његових бројних врлина, сви су га вољели и поштовали.

Ту сриједу, 30. јуни 2010. године, породица Миленка Мике Млађеновића, његова породица, бројни пријатељи и радне колеге никада неће заборавити. Тога дана из болнице стигла је вијест да је заувјек престало да куца племенито срце нашег Мике. Његов живот угасио се у 61. години, иако је све до посљедњег дана вјеровао да ће успјети завршити још неке започете послове, да скући синове, да их ожени.... Размишљао је Мико тих дана и о пензији, али нажалост није је дочекао.

Миленко Мико Млађеновић рођен је 21. септембра 1949. године у Кључу, у угледној породици, гдје је живио и радио све

до пред сами крај минулог рата. А, онда је у избјегличкој колони заједно са супругом и синовима, бројном родбином, пријатељима и комшијама кренуо према Бањој Луци. Ту је и остао и сада вјечно почива у миру.

Након дипломирања на Одсјеку за српски језик и књижевност, Филозофског факултета Универзитета у Сарајеву, Мико се вратио у свој родни Кључ. Радио је као професор у Средњошколском центру, обављао веома успјешно и запажено новинарске и уредничке послове на локалном радију и предузетним листовима гдје је дао немјерљив допринос поготово у ратном периоду, када је правремена, истинита и зналачки припремљена информација била злата вриједна.

Цијели свој кратки овоземаљки живот наш Мико је друговао са лијепо написаном ријечју и књигама, и за сваког је имао само лијепу ријеч.

Од када је 1. априла 1996. године почео да ради у библиотеци Правног факултета Универзитета у Бањој Луци - па све до задњег радног дана - бринуо је за сваку књигу и доприносио да она дође до читаоца и оствари своју снажну образовну мисију. Чувао их је за долазеће генерације које из њих требају да уче и да се спремају за будући живот.

Живот и дјело даровани породици и друштву, сва његова доброта, племенитост и пожртвованост остаће трајно упамћени не само код његових најближих, већ и код професора, студената, његових сарадника и пријатеља.

Нека му је вјечна слава и хвала.